

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 21 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Timoșenco Vitali Anton, născut la XXX,
originar din XXX, domiciliat XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 18.06.2014 – 21.05.2015;*
2. *Instanța de apel: 16.06.2015 – 02.02.2016;*
3. *Instanța de recurs: 1) 12.10.2016 – 23.11.2016;
2) 21.12.2016 – 08.02.2017.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 21 mai 2015, Timoșenco Vitali Anton a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. o) Cod penal la 15 (cincisprezece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, pentru concurs de sentințe, la pedeapsa aplicată inculpatului a fost adăugată, prin cumul parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 20.07.2012, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 15 (cincisprezece) ani 6 (șase) luni cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că la 13 martie 2014, aproximativ la ora 22.20, Timoșenco Vitali, aflându-se în apropierea barului amplasat pe str. Victoriei intersecție cu str. Uzinelor din or. Anenii Noi, în rezultatul relațiilor ostile iscate între el și Pușcaș Serghei, cu scopul omorului intenționat, i-a aplicat acestuia o lovitură cu un obiect ascuțit, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 038/D din 19.03.2014, vătămare corporală gravă.

Intenția lui Timoșenco Vitali de a-l omorî pe Pușcaș Serghei nu și-a produs

efectul, deoarece îndată după aplicarea loviturii de aceștia s-a apropiat Dulițov Nicolai, din care cauză primul a plecat de la fața locului.

3. Împotriva sentinței, în numele inculpatului, au depus apeluri:

3.1. *avocatul Capbățut Alexei* care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În argumentare a invocat:

– la baza sentinței de condamnare au fost puse declarațiile părții vătămate Pușcaș Serghei și martorului Pancenco Alexandru, care nu coroborează cu nici una dintre celelalte probe administrate;

– declarațiile martorului Dulițov Nicolai date la etapa urmăririi penale nu pot fi puse la baza sentinței, fiind afectate de nulitate, deoarece au fost obținute cu încălcarea dreptului de a fi asistat de interpret, aceasta în condițiile în care martorul este vorbitor de limbă rusă, iar declarațiile au fost consemnate în limba de stat;

– încadrarea juridică a faptei incriminate inculpatului este greșită, or, instanța de judecată a incumbat inculpatului și fapta pentru care dânsul deja a fost condamnat, iar circumstanța agravantă prevăzută la art.145 alin. (2) lit. o) Cod penal este aplicabilă numai în cazul în care se succed două sau multe fapte, prevăzute de alin. 1) art. 145 Cod penal;

– a considerat, că fapta persoanei care a agresat partea vătămată urma să fie încadrată în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, or, aceasta poate fi calificată ca tentativă de omor doar în cazul în care făptuitorul nu și-a realizat intenția din cauze independente de voința sa, iar în cazul de față persoana care l-a agresat pe Pușcaș Serghei nu a întâmpinat rezistența altor persoane, având posibilitatea să-și realizeze scopul propus.

3.2. *avocatul Curmeli Vladimir*, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În argumentare a invocat:

– afirmațiile instanței de judecată, precum că, Timoșenco Vitali a avut intenția de a-l omorî pe Pușcaș Serghei, însă nu a dus-o până la capăt din motiv că s-a apropiat Dulițov Nicolae, sunt nefondate și lipsite de suport probator;

– acțiunile inculpatului urmau a fi calificate în baza art. 151 Cod penal, deoarece nu a fost dovedit motivul inculpatului de a omorî partea vătămată. Mai mult ca atât, arma cu care a fost comisă infracțiunea nu a fost stabilită, deși instanța în hotărâre indică faptul că partea vătămată a fost lovită cu un cuțit.

– nejustificat au fost apreciate critic declarațiile martorului Dulițov Nicolae, care au fost date sub jurământ;

– instanța de judecată s-a bazat pe presupuneri când a indicat în sentință că între inculpat și martorul Dulițov Nicolae a existat o înțelegere de „formare de probe”;

– instanța nu a constatat încălcările comise de organul de urmărire penală, ancheta penală fiind efectuată superficial;

– declarațiile martorilor Pușcaș Iulia și Mihail urmau a fi apreciate critic, deoarece

aceștia sunt părinții părții vătămate și care nu au fost martori oculari, declarații care sunt în contradicție cu declarațiile martorului Dulițov Nicolae.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, s-au respins ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Timoșenco Vitali Anton de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. o) Cod penal

Instanța de apel a indicat, că vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, precum declarațiile părții vătămate Pușcaș Serghei, martorilor Pușcaș Iulia, Pușcaș Mihail, Pancenco Alexandru, Romanenco Elena, Saturova Veronica, Dulițov Nicolae, Timoșenco Irina și materialele cauzei, cum ar fi:

- raportul de expertiză medico-legală nr. 038/D din 19.03.2014 (f.d. 48-49);
- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 307 a-2014 din 29.04.2014, prin care s-a constatat că Timoșenco Vitali este responsabil de fapta ce i se impută (f.d. 57-63);
- procesul-verbal de ridicare de la Pușcaș Serghei a hainelor în care era îmbrăcat în timpul comiterii infracțiunii (f.d. 67);
- procesul-verbal de examinare a hainelor ridicate de la Pușcaș Serghei (f.d. 68-71).

Astfel, instanța de apel a considerat, că circumstanțele expuse de apelanți sunt declarative și nu constituie temei de achitare a inculpatului, menționând, că cumulul de probe administrate în speța dată dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului de săvârșirea tentativei de omor a părții vătămate și combat argumentele apelanților, precum că inculpatul nu a avut intenția de a omorî partea vătămată, solicitând achitarea inculpatului.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a conchis, că instanța de fond a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 85 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 Cod penal se califică ca infracțiune excepțional de gravă, de persoana celui vinovat, care la locul de trai se caracterizează negativ și anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, de faptul, că a comis infracțiunea incriminată în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 20 iulie 2012, corect aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare, care este echitabilă și va duce la corectarea și reeducarea deplină a inculpatului în scopul neadmiterii încălcării de lege pe viitor.

Totodată, instanța de apel a reținut, că infracțiunea imputată inculpatului a fost săvârșită în stare de recidivă deosebit de periculoasă și în privința acestuia nu sunt aplicabile prevederile art. 81 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Capbătut Vitali în numele inculpatului și invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cauza să fie restituită la rejudecare, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat aceleași motive expuse în cererea de apel descrise la **pct. 3.1.** al prezentei decizii, și suplimentar, a menționat, că instanța de apel nu a examinat și apelul declarat de inculpatul Timošenco Vitali.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016 s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Capbătut Alexei în numele inculpatului Timošenco Vitali, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat, că nici unul din prevederile la care s-a referit autorul recursului nu au fost aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, instanța de recurs a considerat-o ca neîntemeiată.

Referitor la cele menționate de recurent vis-a-vis de apelul inculpatului, Colegiul a constatat, că acesta a fost examinat de instanța de apel și prin decizia din 19 mai 2016 a fost respins ca nefondat, decizie, care ulterior nu a fost atacată, iar la moment, fiind intrată în vigoare.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal a reținut, că instanțele de fond judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Timošenco Vitali în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(2) lit. o) Cod penal. Totodată, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea lui Timošenco Vitali.

Totodată, instanța de recurs a indicat, că din textul recursului declarat a rezultat dezacordul recurentului cu aprecierea probelor, însă Colegiul penal a amintit că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și de apel.

De asemenea, instanța de recurs a conchis, că temeiul invocat de către recurent, și anume, pct. 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei

comise de către Timošenco Vitali decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Concomitent, s-a constatat că pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art. 61, 75-77 Cod penal, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

9. La data de 05 decembrie 2016 decizia instanței de apel din 02 februarie 2016, pronunțată la 01 martie 2016, este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Timošenco Vitali, care solicită repunerea în termen a recursului declarat și casarea hotărârilor primei instanțe și instanței de apel din 02 februarie 2016, cu remiterea cauzei spre rejudecare pentru înlăturarea lacunelor și adoptarea unei hotărâri legale.

În susținerea solicitării sale invocă nevinovăția sa, deoarece probele acumulate în prezentul dosar nu confirmă vina în săvârșirea infracțiunii imputate și consideră că acest dosar este fabricat de colaboratorii de poliție și de procuror, iar judecătorul l-a condamnat pe aceste probe false.

De asemenea, își exprimă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanțele de judecată, expunând versiunea sa asupra probelor.

Referitor la repunerea în termen, menționează, că copia motivată a deciziei instanței de apel tradusă în limba rusă a fost primită de curând și de aceea a fost în imposibilitate de a scrie recurs.

10. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și întemeiată.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Analizând recursul declarat de către inculpat, Colegiul penal constată, că acesta nu invocă careva temeii prescris în art. 427 Cod de procedură penală, însă solicită achitarea de sub învinuirea imputată, temeiul de drept prescris în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Timošenco Vitali Anton a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de către instanța de fond în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. o) Cod penal, cu indicii calificativi: *tentativa de omor a unei persoane, săvârșit de către o persoană care anterior a săvârșit un omor intenționat prevăzut la alin. (1)*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Timošenco Vitali Anton în săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelurilor declarate de avocații Capbătut Alexei și Curmeli Vladimir în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, și anume, în ce privește aprecierea incorectă a probelor de către instanțele de fond, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Totodată, Colegiul relevă, că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțe, acestea fiind atribuții exclusive ale instanțelor de fond.

Subsidiar, Colegiul penal menționează, că decizia instanței de apel din 02 februarie 2016 a fost atacată de către avocatul Capbătut Alexei în numele inculpatului Timošenco Vitali și prin decizia Colegiului penal al Curții de Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2016 s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

La fel, se atestă și faptul, că prin decizia instanței de apel din 19 mai 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Timošenco Vitali, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de inculpatul Timošenco Vitali Anton se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Timošenco Vitali Anton** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **09 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir